

Ще стільки лишалось до строку!
Здавалось, не буде кінця
Згорьованим ночам і рокам,
Дорогам од Волги й Дінця.

Війна не давала відпустки,
Стинала берізки й дуби,
І відстань чорніла, як пустка,
Між тими, хто ждав і любив.

І день той прийшов небувалий
У тиші, в промінні, в росі...
Чекали — не всіх дочекались.
Всі ждали — діждались не всі!

1982

Текст наводимо по книзі [Антологія української поезії](#) (том 6). Українська Радянська поезія. Твори поетів, які ввійшли в літературу після 1958 р. — Київ, видавництво художньої літератури «Дніпро», 1986.